

denne; ligesom de ogsaa i og for sig for Kjøbstadernes Vedkommende vilde være en stor Ubehøvelighed. Hvad derhos angaar Udgifterne til saadanne Fattiges Underhold, hvis Forsørgelsessted ikke har kunnet udfindes efter Plakaten af 28de December 1827, da kan det vel siges, at det ikke har nogen stor Betydning, hvorledes Udbudsmaaden af dem bestemmes. Men der er dog den Grund, der taler for, at den enkelte Kommune bærer dem alene, at den enkelte Kommune i det Hele maa bære Udgifterne til sit Fattigvæsen, og at det da ogsaa synes rimeligt derunder at optage det enkelte Tilfælde, hvori der bliver Spørgsmaal om at udrede Udgifter til en Person, hvis Forsørgelsessted ikke kan udfindes. Der er jo allerede mange andre Fattige, som komme til at forsynes af den enkelte Kommune, uden at denne staar i noget-somhelst Forhold til dem. Det har saaledes f. Ex. truffet sig, at en Person under 18 Aar, som blev trængende til Fattighjælp i en By, er bleven henvist til Forsørgelse i en anden By, hvor han slet ikke havde haft Ophold, men hvor hans Fader tilfældigen var født under Bedsteforældrenes Ophold paa en Reise. Og der er ligeledes mange andre Tilfælde, i hvilke Fattige kunne komme til at forsynes i en Kommune uden at staa i noget-somhelst egentlig Forhold til den vedkommende Kommune. Jeg finder derfor ikke, at der er nogen Grund til at undtage det enkelte Tilfælde, som Plakaten af 28de December 1827 omhandler, fra de øvrige Bestemmelser om Fattiges Forsørgelse.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til den høitærede Ministers og til det ærede Things Bevillie.

Mogensen: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet, saa er det hverken for at tale for eller imod det fremlagte Lovforslag, thi det kan jo altid blive nærmere behandlet ved 2den Behandling, men kun fordi jeg vilde tillade mig at henstille til den ærede Forslagsstiller og den høitærede Minister, om det ikke kunde tænkes muligt, at man samtidig med dette Lovforslags Behandling overtænkte, om ikke alle Udgifter til Amtsrepartitionssonden burde lignedes som andre Udgifter til Kommu-

nen, eller muligens som Statsstat. Det forekommer mig nemlig ikke fuldkommen rigtigt, at alle disse Udgifter blive lignede alene paa Hartkornet. Det har jo vist sig, at Regeringen har fundet, at det ikke altid var den rigtige Maalestof, og derfor er fravegen det i andre Henseender. Jeg tror ogsaa, at de fleste, der kjende til Sagen, vilde anse det for ønskelig, at disse Skatter kunde blive reparterede paa en anden Maade, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om ikke dette Spørgsmaal maatte blive taget under Overvejelse tilligemed Lovforslaget, naar det kommer videre frem.

Tobiesen: Jeg har tilladt mig at bede om Ordet for at udtale min Tilslutning i det Hele til det Lovforslag, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sessen) har indbragt. Det vil vistnok ikke kunne negtes, at den Maade, hvorpaa de her ommeldte Udgifter nu lignedes, maa anses for at være temmelig antikkveret. Der er dog vel ikke Nogen, der vil paastaa, at der f. Ex. med Hensyn til Straffesager hersker nogen Solidaritet imellem de enkelte Kjøbstæder i et Amt paa den ene Side og saa Landet i Amtet paa den anden Side. Det ligger dog langt nærmere, naar man tager en Kjøbstad med den dertil knyttede Landjurisdiktion, saa at antage, at f. Ex. Ringsted og Ringsted Herred vilde lide i samme Forhold af Retstilstandens mere eller mindre gode Tilstand der, og at Skjælfør og Skjælfør Herred vilde paavirkes i samme Grad af den mere eller mindre gode Retstilstand der, medens det synes urimeligt at antage, at der skulde være nogen Solidaritet imellem Ringsted og Skjælfør med Hensyn til de Forbrydelser, som begaas i disse to Byer. Der er derimod, som antydet, en virkelig Solidaritet i saa Henseende imellem de Kredse, bestaaende af Kjøbstad og Land, som høre sammen. Det er derfor vistnok ogsaa ganske naturligt, at de Udgifter, som foranlediges ved Forbrydelsers Forsølgelse indenfor saadanne Kredse, fordeles imellem Kjøbstaden og Landet, hvilket da endvidere sker paa den naturligeste Maade efter Folketallet. Jeg tror imidlertid — og jeg har allerede tilladt mig